

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

дитини усі ці якості проявляються індивідуально, але між ними існує причинний зв'язок, тобто вони взаємопов'язані. Психологічна готовність до школи – це утворення цілісне. Коли з'являються проблеми в розвитку одного компонента, то це обов'язково рано чи пізно відобразиться на розвитку інших компонентів. Дуже важливим аспектом у формуванні готовності дитини до школи є роль батьків і сприятливе середовище зростання та виховання. Адже саме батьки доволі сильно впливають на формування у дитини інтересу до навчання, що є однією з найголовніших рис психологічної готовності до школи.

Список використаних джерел

1. Венгер Л.А., Венгер А.Л. Готов ли ваш ребенок к школе? / Л.А.Венгер, А.Л.Венгер. – Москва : Знание, 1994. – 192 с.
2. Іщенко Л. В. Логіко-математичний розвиток дітей 5–7 років : навч. посіб / Л.В.Іщенко. – Бердянськ : БДПУ, 2010. – 144 с.
3. Кулагина И. Ю. Возрастная психология (Развитие ребенка от рождения до 17 лет) / И.Ю.Кулагина. – Москва : УРАО, 1999. – 176 с.
4. Эльконин Д. Б. Детская психология : учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. 4-е изд. / Д.Б. Эльконин. – Москва : Академия, 2007. – 384 с.

УДК 159.923.4 : [159.9.019.4 :316.614.5]

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ

Бендюг Вікторія, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), 4 курс, РДГУ
Керівник: Джемдзера О. В., старший викладач

Постановка проблеми. Проблема подружніх конфліктів залишається актуальною на будь-якому історичному етапі розвитку суспільства. Дослідження науковців доводять, що криза сучасної української сім'ї є елементом соціальної системи суспільства, ознаками якої виступають високий рівень незадоволення життям в подружжі, конфліктності у сімейних стосунках, орієнтованість на розлучення, а не на збереження сім'ї, низька здатність досягавати консенсусу у міжособистісних стосунках та ін.

Мета повідомлення – охарактеризувати психологічні особливості поведінки подружжя в конфлікті.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розуміння сутності подружніх конфліктів неможливе без визначення особливостей конфлікту як психологічного феномену. Саме поняття «конфлікт» є похідним від латинського слова *conflictus* – зіткнення та майже незмінне в трактуванні іншими мовами (*conflict* – англ., *konflikt* – нім., *conflit* – франц.). В сучасній психологічній науці існує багато підходів до трактування конфлікту, в яких він виступає в якості певного процесу з ознаками боротьби, зіткнення, протиріччя.

Як боротьбу конфлікт розглядають: Л.Козер – боротьба за цінності та домагання за статус, ресурси, владу з метою усунення супротивника, завдання йому збитків; У.Мак-Дугал – люди успадковують притаманні їм соціальні інстинкти страху, самоствердження тощо і постійно вступають в протиборство, тому конфлікти у суспільстві є неминучими; А.Адлер – спроба індивіда звільнитися від почуття неповноцінності за рахунок домінування над іншими; Н.В. Гришина – стан дисгармонії між людьми, ідеями, інтересами, протистояння протилежностей.

З точки зору іншого підходу конфлікт розглядається як зіткнення або протиріччя. Згідно поглядів З.Фрейда конфлікт є первинною та постійною формою зіткнення протилежних принципів, потягів, амбівалентних прагнень, що виступають в якості протиріч людської природи. За теорією трансакційного аналізу Е.Берна, конфлікт може виникати у випадку, коли трансакції структурних компонентів особистості (стан «дитини») - спонтанні

емоції, прагнення, переживання; стан «батька» - прагнення повчати; стан «дорослого» - раціоналізм та ситуативне ставлення до життя) перетинаються, та виникають порушення у процесі спілкування. В розрізі концепції динамічної системи поведінки К.Левіна конфліктом є ситуація, в якій на індивіда чинять вплив протилежно спрямовані сили, рівні за величиною. За Д.Майерсом конфлікт породжується внаслідок несумісності дій та мети, але вони сприяють розвитку рішучості та відповідальності, оскільки мають властивість до стимулювання оновлення та поліпшення міжособистісних відносин, а їх відсутність призводить до неповного усвідомлення та вчасного вирішення проблем. Згідно аналізу наукових поглядів С.Ю.Головіна, Б.Г. Мещерякова, В.П. Зінченко, Ю.І. Хасана конфлікт є актуалізованим протиріччям, зіткненням протилежно спрямованих інтересів, цілей, позицій, думок, поглядів суб'єктів взаємодії чи опонентів і навіть зіткнення самих опонентів. А.Я. Анцупов і А.І. Шипілов зауважують в свою чергу, що конфлікти є результатом боротьби підструктур особистості, які виникають у процесі соціальної взаємодії щодо розв'язання значимих протиріч.

Також заслуговує на увагу підхід до розуміння конфлікту як процесу. Так, К.О.Альбуханова-Славська зазначає, що конфлікт у якості процесу є ситуація, в якій не знайдений вихід, своєрідний розвиток дій в напрямку пошуків шляхів для стабілізації взаємин.

Оскільки подружжя є соціальною категорією, необхідно окремо розглянути сутність конфлікту також в розрізі соціально-психологічних підходів, де він вважається особливим видом взаємодії, основою якого, як зазначає В.В.Москаленко, є об'єктивна суперечність цілей, думок та інтересів суб'єктів конфлікту, що проявляється сильними негативними переживаннями учасників конфлікту щодо ситуації, яка склалася, опонента, а також самого себе [4, с.13]. Сутністю безпосередньо подружнього конфлікту є суперечливі позиції подружжя в процесі їх зіткнення. Особливістю пар, в яких часто виникають конфліктні ситуації, можна зазначити наявність постійних сфер зіткнення інтересів, потреб та намірів, що породжує тривалі сильні негативні емоційні переживання.

Ряд дослідників проблеми подружніх конфліктів вважають причиною їх виникнення у сім'ї прагнення обох партнерів оволодіти одним і тим самим об'єктом, мати винятковий статус, положення у родині, виконувати несумісні соціальні ролі, досягати різних за спрямуванням цілей. При вступі у шлюб обоє з подружжя стикаються із багатьма відмінностями та протиріччями. Деякі з них, такі як протиріччя в інтересах, цінностях, цілях, потребах, нерідко призводять до зовнішніх їх проявів в якості конфліктів.

Проте, як зауважує С.В. Ковальов, істинні причини подружнього конфлікту достатньо складно виявити, оскільки:

- раціональність будь-якого конфлікту послаблена високою інтенсивністю емоцій, передусім негативних;
- справжні детермінанти конфлікту можуть бути прихованими та замаскованими механізмами психологічного захисту в глибині підсвідомості та проявлятися лише у формі загальноприйнятих формулювань;
- маскування істинних причин конфлікту можливе внаслідок поєднання різних сфер сімейного життя, оскільки порушення в одній з них може призводити до конфліктів в інших [3, с. 154].

Досить цікавими є висновки В.А.Сисенко щодо походження джерел подружніх конфліктів, які дослідник класифікує за трьома великими групами:

1. конфлікти на основі несправедливого розподілу праці – неузгодженість у розподілі сімейних обов'язків;
2. конфлікти на основі незадоволеності певних потреб – не завжди партнери чітко знають потреби один одного та не завжди готові їх задовольняти у власному шлюбі;
3. конфлікти на основі недоліків у вихованні – неузгодженість правил сімейної поведінки через розбіжності в поведінці батьківських сімей [5, с. 47].

Один з дослідників проблеми подружніх конфліктів, А.Н.Слізаров, визначив в результаті своїх наукових пошуків конструктивну та деструктивну функції досліджуваного феномену.

Так, конструктивна функція полягає у здатності конфлікту перетворитися на потужне джерело як особистісного розвитку, так подружнього зростання, оскільки внаслідок розв'язання конфлікту є ймовірність виникнення нових, спільних цілей, норм та цінностей. Реалізація конструктивної функції можлива за умови оволодіння партнерами конструктивної взаємодії у конфліктній ситуації та дозволяє: адаптувати сім'ю загалом та партнерів окремо до нових умов, які виникли; об'єктивувати причину протиріч та завдяки цьому її подолати; згуртувати подружжя та зорієнтувати на відстоювання та захист своєї єдності; допомогти подолати внутрішню напругу і позбавити стану фрустрації; відшукати нові способу взаємовпливу; краще розкрити свої особистісні якості та завоювати реальний авторитет у родині.

Деструктивна функція подружнього конфлікту полягає у загостренні відчуття неможливості його вирішення, що призводить до зростання психологічного дискомфорту через зсув мотиваційної основи протистояння на його ціль, при чому учасники менше орієнтуються на конструктивне вирішення проблеми внаслідок загострення рівня негативних емоційних переживань. Також деструктивна функція проявляється у вигляді порушення функціонування системи обміну інформацією, взаємозв'язків, партнери віддаляються один від одного, знижується здатність протистояти іншим труднощам та т.ін. [2, с. 66].

Гострота конфліктів, їх частота, а також сила емоційного навантаження в різних конфліктних ситуаціях, стратегія й тактика поведінки партнерів залежить від наявності певних недоліків чи дефектів характеру, від індивідуальних психологічних рис та властивостей кожного з подружжя, від особливостей їх характеру та темпераменту. За результатами емпіричного дослідження, проведеного І.А.Власенко та О.В.Хомовиченко було виявлено, що жінок провідними стратегіями поведінки жінок в сімейних конфліктах є «уникнення» та «приспосовування». Водночас відзначалася відсутність прагнення до кооперації. Надання переваги стратегії «уникнення» може вказувати як на відсутність прагнення відстоювання власних цілей, так і на можливість узурпації чоловіком влади в сім'ї. Актуальність стратегії «приспосовування» може свідчити про відсутність уваги до жінки як особистості зі сторони партнера. Прояви вищезазначених стратегій можуть бути пов'язані зі страхом перед конфліктом як через відсутність знань про конфлікт, так і внаслідок глибинних психологічних процесів. Результати дослідження свідчать про переважання у конфлікті стратегії «приспосовування» серед чоловіків, що може свідчити про загальний дискомфорт у стосунках, незадоволеність шлюбним партнером. На другому місці, як серед чоловіків, так і серед жінок, було виявлено готовність до використання з метою подолання конфлікту стратегії «співробітництво», що може вказувати на наявність у подружжя зовнішньої готовності вирішувати сімейні конфлікти. Найменш вираженими було визначено стратегії «конкуренція» та «компроміс», що може свідчити про внутрішній страх залишитися самому внаслідок стійкого прагнення розв'язати конфлікт, беручи до уваги лише власні принципи та переконання, а також про недостатню готовність будувати діалог із врахуванням потреб та думок обох учасників [1, с. 60].

Висновки. Отже, подружні стосунки є тим кращими, чим краще налагоджена система спілкування між партнерами. Адже велика кількість очікувань від партнера, наявність різних установок, непорозуміння, низький рівень комунікації, розбіжності у сприйнятті сімейних ролей тощо можуть стати причинами сімейних конфліктів, розв'язати які буває достатньо складно внаслідок вибору неоптимальної стратегії поведінки у конфлікті, що залежить від індивідуальних психологічних особливостей кожного з партнерів.

Список використаних джерел

1. Власенко І.А., Хомовиченко О.В. Психологічні особливості поведінки в сімейному конфлікті подружжя середнього віку / І.Власенко, О.Хомовиченко // Збірник наукових

праць. Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка. - №31. – 2019. – С. 59-65.

2. Елизаров А.Н. Конфликтная компетентность в семейном общении / А.Н.Елизаров // Психология общения: тренинг человечности: Тезисы международной научно-практической конференции, посвященной 70-летию со дня рождения Л.А. Петровской (Москва, 15 - 17 ноября 2007 г.) / Под ред. О.В. Соловьевой. - М.: Смысл, 2007. - С. 65 - 67.

3. Ковалев, С. В. Психология семейных отношений / С. В. Ковалев. – М. : Педагогика, 1987. – 160 с.

4. Москаленко В.В. Конфлікт / В.В.Москаленко // Практична психологія та соціальна робота. – 2005. – №5. – С. 13–16.

5. Сысенко, В. А. Супружеские конфликты / В. А. Сысенко. – 2-е изд. – М. : МЫСЛЬ, 1989. – 170 с. Фрейд З. Психоаналитические этюды / З. Фрейд. – Мн. : ООО «Попури», 2003. – 608 с.

УДК 159.923.4:316.614.5

**ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ
ПОДРУЖЖЯ
В КОНФЛІКТІ**

Бендюг Вікторія, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), 4 курс, РДГУ

Керівник: Дзеджера О.В., старший викладач

Постановка проблеми. Проблема подружніх конфліктів залишається актуальною на будь-якому історичному етапі розвитку суспільства, оскільки хороші стосунки у родині, взаєморозуміння між партнерами є необхідною умовою щасливого життя людини. Криза сучасної української сім'ї є елементом соціальної системи суспільства, ознаками якої є високий рівень незадоволення життям в подружжі, конфліктності у сімейних стосунках, орієнтованість на розлучення, а не на збереження сім'ї, низька здатність досягати консенсусу у міжособистісних стосунках та ін. Одним із важливих факторів успішності подолання подружніх суперечностей є вміння партнерів використовувати оптимальні стратегії поведінки у конфліктних ситуаціях, вибір та застосування яких визначається індивідуальними психологічними особливостями, в тому числі типом темпераменту.

Мета повідомлення - проаналізувати особливості дослідження впливу типу темпераменту на поведінку подружжя в конфлікті.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сутністю безпосередньо подружнього конфлікту, згідно визначення Н. Багнети, як різновиду міжособистісних конфліктів, є суперечливі позиції подружжя в процесі їх зіткнення [1, с.190]. Особливістю пар, в яких часто виникають конфліктні ситуації, Т. Кругла визначає наявність постійних сфер зіткнення інтересів, потреб та намірів, що породжує тривалі сильні негативні емоційні переживання: наміри змінити партнера; егоїзм; ревності; відсутність навичок спілкування; обмеження свободи дій, самовираження членів сім'ї; незадоволення потреби в позитивних емоціях (відсутність ласки, турботи, уваги й розуміння); побутова невлаштованість; зрада; неповага один до одного; різні погляди на сімейне життя; невідповідність темпераментів; шкідливі звички одного з подружжя та пов'язані з ними наслідки; небажання допомагати один одному; матеріальні проблеми, які складно вирішити; розбіжності в духовних інтересах [2, с.72]. Гострота конфліктів, їх частота, а також сила емоційного навантаження в різних конфліктних ситуаціях, стратегія й тактика поведінки партнерів залежить від наявності певних недоліків чи дефектів характеру, від індивідуальних психологічних рис та властивостей кожного з подружжя, від особливостей їх характеру та темпераменту.

Емпіричне дослідження впливу типу темпераменту на поведінку подружжя у конфлікті було проведене з використанням Тесту визначення компетентності та готовності

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144